



OBČINA ROGAŠKA SLATINA
OBČINSKI SVET

Izletniška ulica 2, 3250 Rogaska Slatina

T: 03 81 81 700
F: 03 81 81 724
E: obcina@rogaska-slatina.si
www.rogaska-slatina.si

Številka: 0320-0006/2022
Datum: 18. 5. 2022

Zadeva: Gradivo za 12. točko dnevnega reda 33. seje Občinskega sveta Občine Rogaska Slatina

Predlagatelj: mag. Branko Kidrič, župan

Zadeva: **Razno**

Pravne podlage: Statut Občine Rogaska Slatina (Uradni list RS, št. 67/17)
Poslovnik Občinskega sveta Občine Rogaska Slatina (Uradni list RS, št. 67/17)

Prilogi: Odločba US RS, št. U – 1368/ 18-14 z dne 7.4.2022.
Stališče Zavoda za gozdove Slovenije z dne 11.5.2022

RS
USREPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

OBČINA ROGAŠKA SLATINA

Številka: U-I-368/18-14
Datum: 7. 4. 2022

Prejeto: 23. 04. 2022	Št. z.: 701
K. z. zad.: K. z. zad.: 1	Pril.: 1
Šifra zad.: OSO - 0001/2020 - 3	Vred.: /
V vednost:	

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Izidorja Tojnka, Rogaska Slatina, ki ga zastopa Janez Tojnko, Rogaska Slatina, na seji 7. aprila 2022

odločilo:

Člen 6 Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Rogaska Slatina (Uradni list RS, št. 86/12 in 53/18), kolikor kategorizira javno pot "Partizanska ul.-Jurišič" (št. odseka 857032) v delih, ki potekajo po zemljiških parc. št. 449/4, 451/3 in 501/5, vse k. o. Ratanska vas, se razveljavi.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pobudnik je vložil pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti 6. člena Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Rogaska Slatina (Uradni list RS, št. 86/12 – v nadaljevanju Odlok), kolikor kategorizira javno pot št. 857030 na poteku cest "Ločen dol-Nežmah" (št. odseka 857031) in "Partizanska ul.-Jurišič" (št. odseka 857031) v delih, ki naj bi potekali po njegovih zemljiških. Pobudnik navaja, da Občina Rogaska Slatina (v nadaljevanju Občina) pred kategorizacijo z njim ni sklenila pravnega posla. Glede pravočasnosti pobude navaja, da je pri postopku ureditve meje 22. 5. 2017 (vabilo prilaga) izvedel za kategorizacijo ceste št. 1796, po dobrem mesecu kasneje, ko je inšpektorja zaprosil za postavitve prometnega znaka za omejitev prevoza težkih tovorov, pa je izvedel, da to ni možno, ker je kategorizirana tudi cesta na zemljišču parc. št. 449/4, k. o. Ratanska vas. Navaja, da cestišče ni geodetsko izmerjeno in da med kmetijskim zemljiščem in stanovanjsko hišo v celoti poteka po privatnem zemljišču po omenjeni parceli, na parc. št. 451/3 in 501/5, obe k. o. Ratanska vas, pa na privatnem zemljišču leži polovica cestišča. Pobudnik povzema potek postopka sprejemanja Odloka. Očita

neskladje s 33. in 69. členom Ustave in 126. členom Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 46/15 in 10/18 – v nadaljevanju ZCes-1).

2. Med postopkom pred Ustavnim sodiščem je bil Odlok spremenjen, in sicer z uveljavitvijo Odloka o spremembah Odloka (Uradni list RS, št. 53/18 – v nadaljevanju Odlok o spremembah Odloka).¹ Na podlagi 4. člena Odloka o spremembah Odloka je bil spremenjen 6. člen Odloka, ki kategorizira tudi JP 857030, in sicer cesti št. JP 857031 "Ločen dol-Nežmah" in št. JP 857032 "Partizanska ul.-Jurišič".

3. Občina na poziv Ustavnega sodišča zaradi razjasnitve sprememb in glede pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti odgovarja, da JP št. 857031 v naravi ne predstavlja javne ceste, ker je bila prestavljena na parc. št. 449/2, k. o. Ratanska vas, ki je v lasti Občine, postopek spreminjanja odloka pa je v teku. Glede JP št. 857032 Občina navaja, da predstavlja edini možni dovoz do številnih stanovanjskih objektov tako za prebivalce kot za intervencijska vozila in vozila gospodarskih javnih služb. Navaja, da pobudnik za ureditev lastninskega stanja v preteklosti ni bil zainteresiran, saj naj bi vztrajal pri predstavitvi trase, česar v naravi ni mogoče izvesti. Glede navedb pobudnika, da parc. št. 451/3 in 501/5, obe k. o. Ratanska vas, predstavljata del kategorizirane ceste, Občina meni, da sta posplošeni, saj naj bi bilo brez geodetskega strokovnjaka težko trditi, da katerikoli del teh nepremičnin predstavlja del javne poti. Predlaga, naj Ustavno sodišče sledi časovni premici uvedenega postopka spremembe odloka, vključno s spremembo podatkov v zbirnem katastru gospodarske javne infrastrukture.

4. Pobudnik na poziv Ustavnega sodišča glede spremenjene ureditve in glede navedb Občine odgovarja, da je predmet ustavne pobude nova kategorizacija poti št. JP 857032 in da se z uveljavitvijo Odloka o spremembah Odloka ni nič spremenilo. Ponovno trdi, da cesta poteka po zemljiščih v privatni lasti. Trdi tudi, da posledice protiustavnosti niso bile spremenjene ali odpravljene. Navaja, da se izdajajo nova gradbena dovoljenja po celotni dolžini cestišča. Ker cestišče poteka med hišo in gospodarskimi poslopji, naj bi bilo to vse bolj moteče in že nevzdržno. Navaja še, da je bila predlagana drugačna ureditev poti, ki bi bila po njegovem mnenju boljša. Ponovno povzema potek postopka sprejemanja Odloka in med drugim poudarja, da že Agencija Republike Slovenije za ceste v mnenju z dne 1. 6. 2012 k predlogu kategorizacije občinskih cest opozarja na lastništva v zasebni lasti, svetuje ureditev lastništva in šele nato kategorizacijo.

5. Ustavno sodišče izjave pobudnika ni ponovno pošiljalo Občini, saj pobudnik vztraja pri pobudi glede kategorizacije poti št. JP 857032 z istimi navedbami kot v pobudi, o kateri se je nasprotna udeleženka v svojem odgovoru že izjasnila.

¹ Odlok o spremembah Odloka je na podlagi 6. člena začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (v Uradnem listu Republike Slovenije je bil objavljen 3. 8. 2018 in je začel veljati 18. 8. 2018).

B.

6. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes ob vložitvi pobude (prvi odstavek 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena ZUstS je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. Po ustaljeni ustavnosodni presoji mora biti pravni interes neposreden in konkreten, morebitna ugoditev pobudnikovemu predlogu pa mora privedi do izboljšanja njegovega pravnega položaja. Kadar podzakonski predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, učinkuje neposredno in posega v pravice, pravne interese oziroma v pravni položaj pobudnika, se pobuda lahko vložijo v enem letu od njegove uveljavitve oziroma v enem letu od dneva, ko je izvedel za nastanek škodljivih posledic (tretji odstavek 24. člena ZUstS).

7. Člen 6 Odloka je bil z uveljavitvijo Odloka o spremembah Odloka spremenjen, spremenjena določba, ki v spornem delu po vsebini ni posegla v prvotno izpodbijano določbo, pa je postala sestavni del Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest v Občini Rogaška Slatina (Uradni list RS, št. 86/12 in 53/18 – v nadaljevanju Izpodbijani odlok).² Po ustaljeni ustavnosodni presoji občinski odloki, s katerimi občine kategorizirajo občinske ceste in javne poti, učinkujejo neposredno in so v neskladju s 33. in 69. členom Ustave, če občina ni sklenila pravnega posla za pridobitev zemljišč oziroma lastnika ni razlastila (glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-289/12 z dne 24. 1. 2013, Uradni list RS, št. 16/13).

8. Iz zemljiškoknjižnih izpiskov izhaja, da je pobudnik lastnik zemljišč parc. št. 449/4, 451/3 in 501/5, vse k. o. Ratanska vas, po katerih po njegovih navedbah poteka javna pot št. 857032, katere protiustavnost in nezakonitost zatrjuje tudi v vlogi 15. 1. 2021. Nasprotna udeleženka pritrjuje navedbi pobudnika glede poteka omenjene javne poti po zemljišču parc. št. 449/4, k. o. Ratanska vas. Glede poteka javne poti v preostalem delu meni, da sta navedbi pobudnika, da javna pot poteka tudi po parc. št. 451/3 in 501/5, obe k. o. Ratanska vas, "posplošeni" in da je "brez geodetskega strokovnjaka težko trditi, da katerikoli del teh nepremičnin predstavlja del javne poti". Na podlagi slikovne dokumentacije, ki prikazuje omenjene nepremičnine z vrisanim potekom sporne poti, ki sta jo Občina in pobudnik priložila v svojih vlogah, je mogoče sklepati, da sporna pot poteka tudi po manjših delih parc. št. 451/3 in 501/5, obe k. o. Ratanska vas. Glede na navedeno mnenje Občine, s katerim trditev pobudnika niti ne prereka, po presoji Ustavnega sodišča ni ovire za presojo ustavnosti in zakonitosti Izpodbijanega odloka v nadaljevanju tudi v tem delu, saj sama velikost dela zemljišča za to ni pomembna. Pobudnik zato izkazuje pravni interes za začetek postopka za oceno ustavnosti in

² Izpodbijani odlok sporno pot JP št. 857032 v enaki dolžini kategorizira pod drugo zaporedno številko 6. člena.

zakonitosti Izpodbijanega odloka, kolikor se nanaša na JP št. 857032 v delih, ki poteka po njegovih navedenih zemljiščih.

9. Zakonodajalec je v tretjem odstavku 24. člena ZUstS rok za vložitev pobude zoper podzakonske predpise in akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, kadar ti neposredno posegajo v pravice, pravne interese oziroma pravni položaj pobudnika, določil tako, da ga je vezal na čas enega leta po uveljavitvi predpisa (t. i. objektivni rok) oziroma na čas enega leta po tem, ko je pobudnik izvedel za nastanek škodljivih posledic (t. i. subjektivni rok). Iz navedenega izhaja, da je za presojo pravočasnosti vložitve pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisa prvenstveno upošteven zakonsko določen objektivni rok, kar je razumljivo, saj se predpisi objavljajo v uradnih glasilih, objava pa je namenjena prav temu, da se vsi, ki jih predpis zadeva, z njim lahko seznanijo pred njegovo uveljavitvijo. To, da zakonodajalec dopušča tudi subjektivni rok, glede na navedeno ne more pomeniti zanikanja enoletnega objektivnega roka. Pomeni le to, da nekatere škodljive posledice lahko nastanejo že s samo uveljavitvijo predpisa, nekatere škodljive posledice pa so že po svoji naravi takšne, da lahko nastanejo šele z njegovim izvrševanjem. V slednjih primerih bi vezanost zgolj na objektivni rok pomenila prehudo omejitev in zato zakon dopušča tudi subjektivni rok, ki je vezan na to, kdaj je posameznik izvedel za nastanek škodljivih posledic. Ker je ta trenutek po naravi stvari odvisen od subjektivnih okoliščin na strani pobudnika, je pomembno, da ta izčrpno in prepričljivo utemelji trditev o tem, kdaj je izvedel za nastanek škodljivih posledic, ter pri tem navede tudi vsa dejstva in okoliščine, na podlagi katerih je mogoče njegovo trditev preveriti in oceniti. Dokazno breme o obstoju teh dejstev in okoliščin je torej v tem primeru v celoti na strani pobudnika, presoja Ustavnega sodišča pa je odvisna zlasti od prepričljivosti pobudnikove utemeljitve (glej sklep št. U-I-267/10 z dne 15. 11. 2012, Uradni list RS, št. 90/12, 5. točka obrazložitve; glej tudi sklep št. U-I-314/13 z dne 7. 1. 2015, 3. točka obrazložitve). V sklepu št. U-I-267/10 je Ustavno sodišče poudarilo tudi zahtevo, da pobudniki, ki so se sklicevali na subjektivni rok, dokažejo, da so za nastanek škodljivih posledic, ki jih zatrjujejo, lahko izvedeli šele določen čas po uveljavitvi predpisa, in utemeljijo, zakaj ta čas ne more segati izven časovnega okvira enega leta pred vložitvijo pobude (6. točka obrazložitve omenjenega sklepa).

10. Po presoji Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) v sodbi v zadevi *Gros proti Sloveniji* z dne 7. 7. 2020 upoštevane določbe ZUstS (tretji odstavek 24. člena in 24.b člen ZUstS) od pobudnika, ki se sklicuje na subjektivna merila za določitev začetka teka upoštevnega enoletnega roka, ne zahtevajo, da dokaže, da za nastanek škodljivih posledic ni mogel izvedeti prej, kot zatrjuje.³ ESČP je poudarilo, da je v skladu z njegovo prakso odločitev o dopustnosti vlog in pomenu dokazov v prvi vrsti stvar nacionalnih državnih organov ter da samo ne more odločiti, kdaj bi lahko šteli, da se je pritožnik seznanil s škodljivimi posledicami. Vendar je ESČP v tej zadevi ugotovilo, da je Ustavno sodišče od pritožnika pričakovalo, da dokaže, da pobude ni mogel vložiti že

³ Glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-149/16 z dne 20. 2. 2018 in sodbo ESČP v zadevi *Gros proti Sloveniji*, 29. točka obrazložitve.

prej, kljub temu da (drugače kot v odločitvi v zadevi *Peršuh proti Sloveniji* z dne 28. 11. 2017) ni bilo nobenih navedb in dokazov, ki bi nasprotovali časovnemu okviru, ki ga je sam predstavil v pobudi. Poleg tega navedena zahteva po mnenju ESČP ne temelji na nobeni zakonski zahtevi, ki bi izhajala iz ureditve dostopa do Ustavnega sodišča v tovrstnih postopkih. Zato je ESČP odločilo, da je Ustavno sodišče pobudniku naložilo prekomerno breme, ki je bilo glede na okoliščine primera tudi nepredvidljivo, s čemer je kršilo zahtevo po poštenem ravnotežju med legitimnim ciljem spoštovanja procesnih predpostavk za vložitev pobude na eni in pravico do dostopa do Ustavnega sodišča na drugi strani. ESČP je zato ugotovilo kršitev prvega odstavka 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP).⁴

11. Ob upoštevanju navedenega stališča ESČP Ustavno sodišče spreminja svoje dosedanje stališče glede zahteve, da pobudnik že v pobudi odgovori tudi na vprašanje, zakaj se z nastankom škodljivih posledic ni mogel seznaniti že prej, kot zatrjuje. Ob odsotnosti nasprotujočih navedb in dokazov glede časa seznanitve pobudnika z nastankom škodljivih posledic to vprašanje pri presoji pravočasnosti pobude ni upoštevno. Da je sklicevanje pobudnika na pravočasnost lahko uspešno, mora namreč v vsakem primeru izkazati, da je za nastanek škodljivih posledic izvedel šele po uveljavitvi izpodbijanega predpisa in da je pobudo za začetek postopka za oceno njegove ustavnosti in zakonitosti vložil v enem letu od dneva, ko je za nastanek teh posledic izvedel (trditveno in dokazno breme je na strani pobudnika).

12. Kot navedeno, pobudnik pravočasnost pobude utemeljuje z navedbo, da je pri postopku ureditve meje 22. 5. 2017 (vabilo prilaga) izvedel za kategorizacijo ceste št. 1796, po dobrem mesecu kasneje, ko je inšpektorja zaprosil za postavitve prometnega znaka za omejitev prevoza težkih tovorov, pa je izvedel, da to ni možno, ker je kategorizirana tudi cesta na zemljišču parc. št. 449/4, k. o. Ratanska vas. S temi navedbami se po vsebini sklicuje na subjektivni rok iz tretjega odstavka 24. člena ZUstS. Občina pravočasnosti pobude ne ugovarja. Pobudnik je pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanega odloka vložil 14. 5. 2018, kar sega v rok pred potekom enega leta od dneva, ki ga prepričljivo navaja in izkazuje kot čas seznanitve z nastankom škodljivih posledic. Glede na navedeno je pobuda glede na subjektivni rok iz tretjega odstavka 24. člena ZUstS tudi pravočasna. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo odločanje o stvari sami.

13. Ustava v 69. členu določa, da je razlastitev (odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist) mogoča le proti nadomestilu v naravi ali proti odškodnini in pod pogoji, ki jih določa zakon. S tem členom Ustava zaradi zagotovitve javne koristi kljub ustavnopravnemu varstvu lastninske pravice, ki jo zagotavlja 33. člen Ustave, omogoča odvzem ali omejitev lastninske pravice na nepremičnini. Ustava v 69. členu zahteva, naj

⁴ Sodba ESČP v zadevi *Gros proti Sloveniji*, 30. in 31. točka obrazložitve.

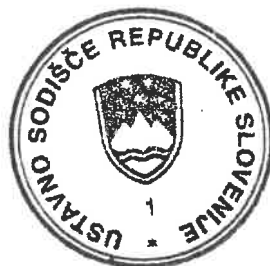
zakon uredi pogoje za razlastitev, razlastitev pa se lahko opravi v postopku, v katerem se za konkretni primer ugotovi, ali so izpolnjeni zakonski pogoji za razlastitev, in v katerem sta zagotovljeni tudi sodno varstvo ter nadomestilo v naravi ali odškodnina.

14. Pojem in status javnih cest ureja 3. člen ZCes-1. Javne ceste so prometne površine, ki so splošnega pomena za promet in jih lahko vsakdo prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo ceste, in pravili cestnega prometa. V prvem odstavku 39. člena ZCes-1 je določeno, da so javne ceste državne in občinske. Po drugem odstavku 39. člena ZCes-1 so državne ceste v lasti Republike Slovenije, občinske pa v lasti občin. Občina določeno cesto kategorizira, če je za takšno kategorizacijo izkazana javna korist in če cesta ustreza merilom za kategorizacijo javnih cest. Če so zemljišča, po katerih naj bi potekala javna cesta, ki jo občina namerava kategorizirati, v zasebni lasti, mora občina takšna zemljišča pred kategorizacijo pridobiti s pravnim poslom oziroma v postopku razlastitve.

15. Kot navedeno v 7. točki obrazložitve te odločbe, je Ustavno sodišče že v številnih zadevah, v katerih so bili izpodbijani občinski odloki o kategorizaciji javnih cest, sprejelo vsebinsko enake odločitve in ponovilo stališče, da so takšni predpisi v neskladju z Ustavo, če občina z lastnikom ni sklenila pravnega posla za pridobitev zemljišč oziroma lastnika ni razlastila. Tudi v obravnavani zadevi Občina pred kategorizacijo sporne javne poti s pobudnikom ni sklenila pravnega posla za pridobitev njegovih zemljišč, po katerih poteka javna pot. Zoper njegove nepremičnine tudi ni bil izveden postopek razlastitve, zato je 6. člen Izpodbijanega odloka v izpodbijanem delu v neskladju z 69. členom Ustave. Ker 6. člen Izpodbijanega odloka v tem delu nedopustno posega v lastninsko pravico, je v neskladju tudi s 33. členom Ustave. Ustavno sodišče je zato 6. člen Izpodbijanega odloka, kolikor kategorizira javno pot št. 857032 "Partizanska ul.-Jurišič" v delih, ki potekajo po zemljiščih parc. št. 449/4, 451/3 in 501/5, vse k. o. Ratanska vas, razveljavilo.

C.

16. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnici in sodniki Dr. Dr. Klemen Jaklič (Oxford ZK, Harvard ZDA), dr. Rajko Knez, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič, Marko Šortl in dr. Katja Šugman Stubbs. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Accetto je dal pritrdilno ločeno mnenje.



Matej Accetto

dr. Matej Accetto
Predsednik



Številka: U-I-368/18-15

Datum: 25. 4. 2022

**PRITRDILNO LOČENO MNENJE SODNIKA DR. MATEJA
ACCETTA K ODLOČBI ŠT. U-I-368/18 Z DNE 7. 4. 2022, KI SE
MU PRIDRUŽUJE SODNIK DR. RAJKO KNEZ**

1. Odločbo sem lahko podprl. Po vsebini naslavlja razmeroma enostavno situacijo, ko občina izvede kategorizacijo javne poti, ki poteka (tudi) po zasebnih zemljiščih, ne da bi pred tem z lastnikom sklenila pravni posel za pridobitev teh zemljišč oziroma dosegla razlastitev. Kot je Ustavno sodišče ugotovilo v vrsti svojih odločb, tako postopanje ni pravno dopustno. S tem stališčem v celoti soglašam in obžalujem, da še vedno prihaja do primerov, v katerih občine ne postopajo ustrezno. Vendar pa se mi zdi pomembno, da vendarle pojasnim še svoje stališče glede presoje upoštevnosti subjektivnega roka za vložitev pobude v skladu s tretjim odstavkom 24. člena ZUstS, ki ga je s sklicem na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) v zadevi *Gros proti Sloveniji* naslovila tudi pričujoča odločba.

2. V zadevi *Gros proti Sloveniji* je ESČP presoјalo odločitev Ustavnega sodišča, ki je pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti spornih odlokov zavrglo kot prepozno, ker je štelo, da se pobudnik ni mogel sklicevati na subjektivni rok, ker ni pojasnil, zakaj se s kategorizacijo ni mogel seznaniti že pred zatrjevanim trenutkom seznanitve oziroma v času teka objektivnega roka. ESČP je v svoji sodbi podalo naslednje ključne ugotovitve:

"29. V tej zvezi sodišče ugotavlja, da upoštevne določbe ZUstS (glej 14. odstavek zgoraj) od pobudnika, ki se sklicuje na subjektivna merila za določitev začetka teka upoštevne enoletne roka, ne zahtevajo, da dokaže, da za nastanek škodljivih posledic ni mogel izvedeti prej. Prav tako sodna praksa ustavnega sodišča, na katero se sklicuje vlada (glej 15. odstavek zgoraj), zagotavlja zelo omejeno podporo za uvedbo take zahteve. Sodišče tudi ugotavlja, da je ustavno sodišče v številnih sklepih sprejelo pobudnikove navedbe v zvezi s časom, v katerem se je seznanil s škodljivimi posledicami izpodbijanih predpisov (glej 16. odstavek zgoraj). Glede na vse to sodišče dopušča, da je bilo pritožniku težko predvideti, kateri dokazi bi lahko šteli za primerne za izpolnjevanje subjektivnih meril, ki določajo roke za

vložitev pobude pri ustavnem sodišču, in zlasti, da se od njega pričakuje, da pojasni, zakaj tega ni mogel storiti prej.

30. Ponovno poudarjajoč, da je temeljna naloga pristojnih nacionalnih organov, da odločijo o dopustnosti in pomembnosti dokazov (glej Schenk proti Švici, 12. julij 1988, 46. odstavek, serija A, št. 140, in Engel in drugi proti Nizozemski, 8. junij 1976, 91. odstavek, serija A, št. 22), sodišče ne more presojeti, kdaj naj bi se štelo, da je pritožnik »izvedel« za nastanek omenjenih škodljivih posledic. Vendar sodišče ugotavlja, da je ustavno sodišče pričakovalo, da pobudnik dokaže, da tega ni mogel storiti prej kljub odsotnosti navedb ali dokazov, ki bi nasprotovali časovnemu okviru, ki ga je predložil v pobudi za oceno ustavnosti (primerjaj z zadevo Peršuh proti Sloveniji (sklep) [Odbor], št. 66721/14, 34. odstavek, 28. november 2017). Poleg tega se zdi, da to konkretno pričakovanje ni temeljilo na kakršni koli zakonski zahtevi, ki ureja dostop do ustavnega sodišča v tovrstnih postopkih (glej 14. odstavek zgoraj). Sodišče zato meni, da je ustavno sodišče naložilo preveliko breme pritožniku, ki je bilo poleg tega nepredvidljivo, glede na okoliščine obravnavanega primera, in tako porušilo potrebno pravično ravnotežje med legitimnim ciljem zagotavljanja skladnosti s formalnimi pogoji za vložitev na eni strani in pravico dostopa do sodišča na drugi strani."

3. Sporočilo ESČP seveda – kot Ustavno sodišče sicer – spoštujem in pritrjujem temu, da mu pričujoča odločba želi slediti. V tem oziru sem podprl tudi izrecni sklic na to sodbo ESČP in njeno upoštevnost za spremembo stališča, ki ga vsebuje 11. točka obrazložitve odločbe. Vendarle pa to sporočilo ni povsem enoznačno in po moji presoji terja dodaten razmislek, predvsem v tem smislu, kako (naj) to stališče na splošno vpliva na sobivanje objektivnega in subjektivnega roka v tretjem odstavku 24. člena ZUstS. V nadaljevanju se zato najprej na kratko posvečam dosedanji presoji Ustavnega sodišča glede upoštevnosti subjektivnega roka, nato pa še vprašanju, na kakšen način na to presojo (lahko) vpliva sodba ESČP v zadevi *Gros proti Sloveniji*.

(Prvotna) presoja Ustavnega sodišča

4. Tretji odstavek 24. člena ZUstS določa:

"Kadar podzakonski predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, učinkuje neposredno in posega v pravice, pravne interese oziroma v pravni položaj pobudnika, se pobuda lahko vloži v enem letu od njegove uveljavitve oziroma v enem letu od dneva, ko je pobudnik izvedel za nastanek škodljivih posledic."

Določa torej objektivni (v enem letu od uveljavitve predpisa) in subjektivni (v enem letu od seznanitve z nastankom škodljivih posledic) rok za vložitev pobude, ki ju ločuje veznik

"oziroma". Kako je treba razumeti ta roka in razmerje med njima, vsaj zame brez razlage ni povsem nedvoumno. Enako je očitno štelo tudi Ustavno sodišče, ko je že pred leti to vprašanje nasloвило v svoji presoji.

5. Razmerje med objektivnim in subjektivnim rokom je pomembno naslovil (sicer kratko obrazložen) sklep Ustavnega sodišča v zadevi št. U-I-267/10 iz novembra 2012,¹ ki se v ključnem delu obrazložitve glasi:

"5. Zakonodajalec je v tretjem odstavku 24. člena ZUstS rok za vložitev pobude zoper podzakonske predpise in akte, izdane za izvrševanje javnih pooblastil (kadar ti neposredno posegajo v pravice, pravne interese oziroma pravni položaj pobudnika), določil tako, da ga je vezal na čas enega leta po uveljavitvi predpisa (t. i. objektivni rok), oziroma na čas enega leta po tem, ko je pobudnik izvedel za nastanek škodljivih posledic (t. i. subjektivni rok). Iz navedenega izhaja, da je za presojo pravočasnosti vložitve pobude za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisa prvenstveno upošteven zakonsko določen objektivni rok, kar je razumljivo, saj se predpisi objavljajo v uradnih glasilih, objava pa je namenjena prav temu, da se vsi, ki jih predpis zadeva, z njim lahko seznanijo pred njegovo uveljavitvijo. To, da zakonodajalec dopušča tudi subjektivni rok, glede na navedeno ne more pomeniti zanikanje objektivnega roka. Pomeni le to, da nekatere škodljive posledice lahko nastanejo že s samo uveljavitvijo predpisa, nekatere škodljive posledice pa so že po svoji naravi takšne, da lahko nastanejo šele z njegovim izvrševanjem. V slednjih primerih pa bi vezanost zgolj na objektivni rok pomenila prehudo omejitev in zato zakon dopušča tudi subjektivni rok, ki je vezan na to, kdaj je posameznik izvedel za nastanek škodljivih posledic. Ker je ta trenutek po naravi stvari odvisen od subjektivnih okoliščin na strani pobudnika, je pomembno, da ta izčrpno in prepričljivo utemelji trditev o tem, kdaj je izvedel za nastanek škodljivih posledic, ter pri tem navede tudi vsa dejstva in okoliščine, na podlagi katerih je mogoče to njegovo trditev preveriti in oceniti. Dokazno breme o obstoju teh dejstev in okoliščin je torej v tem primeru povsem na strani pobudnika, presoja Ustavnega sodišča pa je odvisna zlasti od prepričljivosti pobudnikove utemeljitve.

6. Pobudniki, ki se sklicujejo na subjektivni rok, bi zato morali dokazati, da so za nastanek škodljivih posledic, ki jih zatrjujejo, lahko izvedeli šele določen čas po uveljavitvi predpisa, in utemeljiti, zakaj ta čas ne more segati izven časovnega okvira enega leta pred vložitvijo pobude. [...]"

6. To stališče Ustavnega sodišča iz sklepa št. U-I-267/10 je po moji oceni mogoče ali celo treba brati na sledeči način:

¹ Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-267/10 z dne 15. 11. 2012 (Uradni list RS, št. 90/12).

- 1) pri presoji pravočasnosti ima prvenstvo objektivni rok (od naslovnikov norm se pričakuje oziroma zanje velja pravna domneva, da so seznanjeni z objavljenimi predpisi);
- 2) (le) v primerih, kadar škodljive posledice nastanejo (na splošno ali za konkretnega pobudnika) šele po uveljavitvi predpisa (z njegovim izvrševanjem), pa pride v poštev subjektivni rok, ki je vezan na trenutek seznanitve z nastankom škodljivih posledic;
- 3) v primerih iz točke 2) mora pobudnik trditev o trenutku seznanitve izčrpno in predvsem prepričljivo utemeljiti;
- 4) pobudnik mora tako dokazati tudi, da za nastanek škodljivih posledic ni mogel izvedeti že ob uveljavitvi predpisa in tudi ne v obdobju več kot leto dni pred vložitvijo pobude.

7. Temu dodajam še par vsebinskih poudarkov, po moji presoji pomembnih za razumevanje – in splošno uporabnost – stališča, ki izhaja iz sklepa št. U-I-267/10.

8. Prvič, zadeva št. U-I-267/10 se je nanašala na izpodbijanje uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa oziroma tiste njene določbe, ki je določala mejno koncentracijo benzena v odpadnih plinih za vsak izpust iz peči za žganje cementnega klinkerja. V takem kontekstu lahko razumem razlogovanje, ki po eni strani pritrjuje prvenstvu objektivnega roka, po drugi pa utemeljuje smiselnost subjektivnega roka za tiste primere, ko do škodljivih posledic ne pride že s samo uveljavitvijo predpisa, ampak šele z njegovim izvrševanjem. Za določenega pobudnika bodo namreč škodljive posledice (prevelika koncentracija benzena v odpadnih plinih) lahko res nastopile šele kasneje, v takih primerih pa bi bilo – ob neposrednem učinkovanju predpisa – nerazumno šteti, da zaradi zamujenega objektivnega roka pobude ne more več vložiti.

9. Drugič, kot vsaj sam razumem povzete korake presoje iz sklepa št. U-I-267/10, četrti korak v navedeni zadevi morda niti ni bil mišljen kot samostojni pogoj za pravočasnost pobude, ampak izpeljava splošnih izhodišč v konkretni zadevi – po takem branju citirana 5. točka obrazložitve pojasnjuje splošna izhodišča in breme *pobudnika na splošno*, 6. točka obrazložitve pa nato v luči teh splošnih izhodišč opravi presojno *konkretnih pobudnikov* v obravnavani zadevi.

10. Tretjič, razumljeno na tak način bi sam korak 4) oziroma prvo poved citirane 6. točke obrazložitve sklepa št. U-I-267/10 razumel kot presojno Ustavnega sodišča, ali so pobudniki v konkretni zadevi zadostili zahtevam obeh predhodnih korakov: najprej, da gre za situacijo, ko škodljive posledice niso nastale že s samo uveljavitvijo predpisa (to je pomen besed "*da so za nastanek škodljivih posledic ... lahko izvedeli šele določen čas po uveljavitvi predpisa*", razumljenih v luči besedila iz predhodne točke obrazložitve "*nekatero škodljive posledice pa so že po svoji naravi takšne, da lahko nastanejo šele z*

njegovim izvrševanjem"); ter nato še, da so zadostili tudi pogojem subjektivnega roka (kar pa nekoliko okorno izražajo besede "zakaj ta čas ne more segati izven časovnega okvira enega leta pred vložitvijo pobude").

11. V vsakem primeru se je v kasnejših odločitvah Ustavno sodišče na to stališče sklicevalo nekoliko drugače in vsaj mestoma nekoliko nerodno. V sklepu št. U-I-124/12, U-I-125/12, U-I-126/12, U-I-127/12 z dne 12. 12. 2013, ki se je nanašal na kategorizacije občinskih cest, je najprej v celoti povzelo 5. točko obrazložitve sklepa št. U-I-267/10, nato pa zapisalo: "*Pobudniki, ki se sklicujejo na subjektivni rok, bi zato morali dokazati, da so za nastanek škodljivih posledic, ki jih zatrjujejo, lahko izvedeli šele določen čas po uveljavitvi predpisa, in utemeljiti, zakaj ta čas ni mogel segati v časovni okvir enega leta pred vložitvijo pobude.*"² Morda je prav ta nerodnost posledično vodila v še eno kasnejšo spremembo, po kateri se je namesto na rok enega leta (šteto nazaj) od dneva vložitve pobude Ustavno sodišče začelo sklicevati na rok enega leta (šteto naprej) od dneva uveljavitve predpisa: "*Da bi bila pobuda, ki jo je pobudnik vložil [na določen datum], upoštevana subjektivni rok, vložena pravočasno, bi moral pobudnik glede na navedeno v prejšnji točki obrazložitve dokazati, da je za nastanek škodljivih posledic na podlagi izpodbijanega odloka lahko izvedel šele določen čas po njegovi uveljavitvi, in prepričljivo izkazati, zakaj ta čas ni mogel segati v okvir enega leta od uveljavitve izpodbijanega predpisa.*"³ V tem oziru je bila prvotna dikcija iz sklepa št. U-I-267/10 ustrežnejša kot kasnejša, saj je – pod predpostavko, da je subjektivni rok izjemoma utemeljena izjema od primarnega objektivnega roka – ključno, ali je pobudnik pobudo vložil v enem letu od možnosti seznanitve, ne pa, da se s posledicami ne bi mogel seznaniti znotraj prvega leta po uveljavitvi predpisa.⁴ V zadevi Gros je sicer Ustavno sodišče v sklepu poudarilo, da pobudnik ni izkazal niti, zakaj se s kategorizacijo ni mogel seznaniti že pred vročitvijo odločbe, kar je navajal kot trenutek seznanitve z nastankom škodljivih posledic.

Sporočilo sodbe ESČP v zadevi Gros proti Sloveniji

12. Sodba ESČP v ključnem, zgoraj citiranem delu obrazložitve po moji oceni vsebuje predvsem dva poudarka. Prvi, vsebovan v citirani 29. točki obrazložitve, je ugotovitev, da

² Nerodnost je v zamenjavi besedne zveze "izven časovnega okvira" z besedno zvezo "v časovni okvir".

³ Tako denimo tudi v zadevi Gros (sklep št. U-I-149/16 z dne 20. 2. 2018, 4. točka obrazložitve), pa tudi v sklepih št. U-I-217/16 z dne 24. 10. 2019, 6. točka obrazložitve, in št. U-I-21/18 z dne 11. 5. 2020, 3. točka obrazložitve. Včasih pa tega besedila sploh ni navajalo (tako npr. v sklepu št. U-I-314/13 z dne 7. 1. 2015).

⁴ Če bi denimo pobudnik prepričljivo izkazal, da se je z nastankom škodljivih posledic lahko seznanil šele teden dni pred iztekom objektivnega roka, to ne bi pomenilo, da bi zanj prišel v poštev zgolj objektivni rok in bi moral morebitno vlogo spisati v nekaj dneh, ampak bi tudi v tem primeru zanj moral priti v poštev subjektivni rok enega leta od trenutka seznanitve z nastankom škodljivih posledic.

ne na podlagi zakonske ureditve ne na podlagi presoje Ustavnega sodišča pritožnik v postopku pred ESČP ni mogel enostavno predvideti, kako bi lahko dokazoval pravočasnost pobude, še zlasti pa, da bi moral pojasniti, zakaj tega ni mogel storiti prej.

13. To sporočilo jemljem resno, čeprav mu je treba dodati drobno opombo. ESČP v svoji obrazložitvi (glej citirano besedilo v 2. točki mnenja zgoraj) navede, da presoja Ustavnega sodišča, na katero se je v postopku sklicevala Vlada, "zagotavlja zelo omejeno podporo za uvedbo take zahteve", medtem ko naj bi Ustavno sodišče v številnih zadevah sprejelo pobudnikove navedbe v zvezi s časom, v katerem se je seznanil s škodljivimi posledicami izpodbijanih predpisov. V zvezi s slednjo ugotovitvijo se ESČP sklicuje na sedem odločb, sprejetih med letoma 2009 in 2012,⁵ vseh sedem še pred zgoraj citirano odločitvijo v zadevi št. U-I-267/10, v kateri je Ustavno sodišče pomembno naslovilo razmerje med objektivnim in subjektivnim rokom. Ustavnosodna presoja, na katero se je sklicevala Vlada in ki po presoji ESČP pomeni zelo omejeno podporo taki zahtevi, pa je vsebovala osemnajst sklepov, sprejetih od konca leta 2012 do leta 2016,⁶ med katerimi je bil najstarejši tisti v zadevi št. U-I-267/10. Ti dve skupini odločitev bi bilo torej mogoče razumeti tudi tako, da je prišlo do zasuka v ustavnosodni presoji (kar je možna in včasih potrebna kakovost razvoja pravnega reda, ki jo poznajo vsa sodišča, tudi ESČP), ki pa je bil nato dosleden; oziroma da je (še) s sprejetjem odločitve v zadevi št. U-I-267/10 Ustavno sodišče izrecno naslovilo vprašanje upoštevnosti subjektivnega roka in po njej dosledno – čeprav včasih nekoliko nerodno – vztrajalo pri v tisti zadevi začrtanih pogojih zanjo.

14. V vsakem primeru drugi poudarek, vsebovan v 30. točki obrazložitve sodbe ESČP, odsotnost sporne zahteve v besedilu zakona še poveže z odsotnostjo nasprotujočih navedb ali dokazov, ki bi torej nasprotovali zatrjevanemu časovnemu okviru. Temu v isti točki obrazložitve sledi pomemben sklep ESČP: *"Sodišče zato meni, da je ustavno sodišče naložilo preveliko breme pritožniku, ki je bilo poleg tega nepredvidljivo, glede na okoliščine obravnavanega primera, in tako porušilo potrebno pravično ravnotežje med legitimnim ciljem zagotavljanja skladnosti s formalnimi pogoji za vložitev na eni strani in pravico dostopa do sodišča na drugi strani."*

⁵ Odločbe Ustavnega sodišča št. U-I 202/08 z dne 9. 7. 2009; št. U-I-200/10 z dne 6. 7. 2011; št. U-I-208/10 z dne 20. 1. 2011; št. U-I-75/11 z dne 6. 7. 2011; št. U-I-204/11 z dne 29. 9. 2012; št. U-I-13/12 z dne 13. 9. 2012 in št. U-I-74/11 z dne 6. 7. 2011.

⁶ Sklepi Ustavnega sodišča št. U-I-267/10 z dne 15. 11. 2012; št. U-I-203/12 z dne 13. 1. 2014; št. U-I-323/12 z dne 6. 3. 2014; št. U-I-237/12 z dne 7. 4. 2014; št. U-I-203/13 z dne 23. 12. 2014; št. U-I-218/13 z dne 29. 12. 2014; št. U-I-147/13 z dne 2. 1. 2015; št. U-I-18/13 z dne 6. 1. 2015; št. U-I-239/13 z dne 17. 3. 2015; št. U-I-194/14 z dne 14. 10. 2015; št. U-I-117/14 z dne 15. 10. 2015; št. U-I-181/14 z dne 16. 10. 2015; št. U-I-207/14 z dne 19. 10. 2015; št. U-I-118/14 z dne 9. 2. 2016; št. U-I-136/15 z dne 2. 3. 2016; št. U-I-25/15 z dne 7. 3. 2016; št. U-I-79/15 z dne 7. 3. 2016 in št. U-I-203/15 z dne 23. 3. 2016.

15. Kakšno je točno sporočilo ESČP iz te povedi? Kot ga berem, so bile za odločitev ESČP vendarle pomembno upoštevne okoliščine obravnavanega primera. Vendar pa se ta poudarek nemara ne more nanašati ne na sporno razumevanje zakonske ureditve ne na problem nepredvidljivosti, kot naj bi izhajal iz pretekle presoje Ustavnega sodišča, saj ne eden ne drugi od teh dveh vidikov po moji oceni ne moreta biti odvisna od okoliščin konkretne zadeve. Upoštevne okoliščine obravnavanega primera so lahko le te, da v konkretni zadevi ni bilo navedb ali dokazov, ki bi nasprotovali zatrjevanemu časovnemu okviru oziroma pravočasnosti.

16. Kako je torej treba razumeti sodbo ESČP? Drznem si ugibati, da ne v tem smislu, da bi bilo na načelni ravni prepovedano omejevanje upoštevnosti subjektivnega roka oziroma pogojevanje uporabe subjektivnega roka z utemeljitvijo, da se je posameznik šele kasneje lahko seznanil z nastankom škodljivih posledic, zlasti zato, ker so šele kasneje sploh nastopile.⁷

17. Drugo možno razumevanje sporočila te sodbe je, da mora biti splošna (oziroma samostojna) upoštevnost subjektivnega roka implikacija konkretne ubeseditve tretjega odstavka 24. člena ZUstS, ki upoštevnosti subjektivnega roka na tak – ali sploh kakršenkoli – način ne omejuje. Po tem razumevanju upoštevnost subjektivnega roka ne more biti sporna, čim pobudnik prepričljivo izkaže, kdaj je sam izvedel za nastanek škodljivih posledic. Do takega razumevanja sem sam zadržan, saj bi v praktičnem smislu povsem razvodenilo pomen objektivnega roka. Če v vseh primerih za pravočasnost zadošča enoletni subjektivni rok, potem ta seveda nujno vključuje tudi prvo leto po uveljavitvi predpisa.⁸ Objektivni rok bi v tem primeru služil le kot odvečni dodatek, ki bi zgolj – a pravno ne odločilno – pojasnil, da v prvem letu po uveljavitvi predpisa trenutka seznanitve s škodljivimi posledicami seveda ni treba utemeljevati. Ob predpostavki razumnega zakonodajalca bi zato vsaj sistematična razlaga zame vendarle narekovala razlago, ki bi tudi pomenu objektivnega roka pripisala ustrezno težo: navsezadnje je v tretjem odstavku 24. člena ZUstS naveden celo na prvem mestu. Stališče, ki ga je Ustavno sodišče zavzelo in obrazložilo v zadevi št. U-I-267/10, mu je tak pomen pripisalo in zame tudi ni nerazumno ali arbitrarno. Pri tem, kot rečeno, tudi nisem povsem

⁷ Takšno je, kot razujem, tudi stališče v nemški praksi, kjer zakon določa le objektivni rok, je pa ustavno sodišče v izjemnih primerih za pravočasne štele tudi vloge po izteku objektivnega roka, če se prizadeti posameznik z negativnimi posledicami predpisa ni mogel seznaniti prej ali ker so zanj negativne posledice nastale šele po izteku objektivnega roka. Za ta poudarek se zahvaljujem poročilu službe za analize SAMS, ki se sklicuje na komentar T. Barczak, BVerfGG, Mitarbeiterkommentar zum Bundesverfassungsgesetz, De Gruyter, Göttingen 2018, str. 1360–1362, robne točke 137–139. Obstajajo pa tudi ureditve, ki subjektivnega roka sploh ne predvidevajo.

⁸ Vložena pobuda že sama po sebi utemeljuje, da je po mnenju pobudnika zaradi izpodbijanega predpisa prišlo do škodljivih posledic zanj; kadar je ta pobuda vložena prej kot v enem letu po uveljavitvi predpisa, do teh škodljivih posledic že po naravi stvari ni moglo priti več kot eno leto pred vložitvijo pobude.

prepričan, da je Ustavno sodišče takšno stališče po navedeni zadevi uporabljalo tako nedosledno, da bi bila zavzeta razlaga zakonske določbe za naslovnike upoštevno nepredvidljiva.

18. Tretje možno sporočilo pa večjo težo pripiše vprašanju, ali je v konkretni zadevi pobudnikovo zatrjevanje pravočasnosti izpodbijano z nasprotujočimi navedbami ali dokazi. Kolikor se ESČP pri svoji odločitvi opira prav na konkretne okoliščine obravnavane zadeve, se zdi, da ima pred očmi (tudi) ta vidik. To bi lahko pomenilo, da bi bilo v spornih primerih še pred odločitvijo o pravočasnosti pobude treba vzpostaviti kontradiktornost in nasprotni udeleženci dati možnost, da pravočasnosti argumentirano ugovarja. V tem primeru bi vsaj načeloma ugovor lahko temeljil tudi na trditvi, da gre za predpis, ki je sporne učinke imel že ob uveljavitvi, ter da bi se pobudnik z njim lahko seznanil že ob prvotni objavi. V skladu s to tretjo razlago stališča iz sodbe ESČP bi v takem primeru, ko bi torej obstajali nasprotujoči navedbe ali dokazi, (vsaj načeloma lahko) šlo za drugačne konkretne okoliščine, ki bi utemeljevale tudi zahtevo po pobudnikovi utemeljitvi, zakaj zanj ni upošteven objektivni rok, ampak mora priti v poštev subjektivni rok.

19. Nekatera od zgoraj opredeljenih vprašanj še niso razrešena in jih tudi pričujoča zadeva neposredno ne naslavlja. Čeprav spoštujem odločitev ESČP in sem lahko podprl tudi izrecno omembo sodbe v zadevi *Gros proti Sloveniji*, ki gotovo terja prilagoditev stališč Ustavnega sodišča, pa sem vendarle zadržan do take razlage njenega sporočila, ki bi v celoti – in na načelni ravni z implikacijami tudi onkraj vprašanj občinskih odlokov o kategorizacijah cest – razvodenila pomen objektivnega roka v tretjem odstavku 24. člena ZUstS. Natančna opredelitev sobivanja objektivnega in subjektivnega roka v tej določbi pa nemara ostaja odprta in jo bo morda morala izrecneje nasloviti katera izmed bodočih zadev.



dr. Matej Accetto
Sodnik



dr. Rajko Knez
Sodnik



ZAVOD za GOZDOVE
SLOVENIJE

Območna enota Celje

Občina Rogaška Slatina
Oddelek za splošne in kadrovske zadeve
Izletniška ulica 2
3250 Rogaška Slatina

Šifra: 3407-96/2022
Datum: 11.05.2022

 OBČINA ROGAŠKA SLATINA

Prejeto: 16.05.2022	Sig: 701
Šifra zadeve: 0340-0006/1002-5	Prih.: -
V vednost:	Vred.: -

Zadeva: **Učna pot Galke**

Spoštovani,

v zvezi o vašem zanimanju za gozdno učno pot Galke vam sporočamo naše mnenje.

Gozdna učna pot je tematska pot, ki služi izobraževanju o gozdu. Omenjena pot Galke je bila uradno odprta 21. marca leta 1997. Gozdarji so vložili ogromno energije in prostovoljnega časa, da so pot ustrezno uredili in označili s tablami. Pot je vodila tudi skozi gozdni rezervat Galke (eden od petih na območju Krajinskega parka Boč). Namen rezervatov je prepustiti rastlinski in živalski svet naravnemu razvoju brez vplivov človeka. Nekaj obiskovalcev poti je bilo tistih, ki so vztrajno uničevali vegetacijo ob poti, razbijali table in vnašali nemir v ta ekološko subtilen gozdni prostor. Nekaj let je gozdarjem s prostovoljnim delom še uspevalo menjavati uničeno infrastrukturo. Potem so odnehali.

Ker je vstop v gozd zakonsko dovoljen vsem obiskovalcem in je vsaka pot v gozdu, uhojena ali neuhojena, lahko poučna, smatramo, da naj omenjena pot ostane markirana kot planinska pot. V kolikor pa se pokaže zanimanje skupini obiskovalcev gozda bomo gozdarji Zavoda za gozdove Slovenije s strokovnim vodenjem ponudili obiskovalcem gozda poučne in doživljajske vsebine na tej, ali drugih poteh.

Smatramo, da omenjene poti ni smiselno oživljati kot tematske gozdne poti zaradi stroškovne nevzdržnosti, težke kontrole in kontinuirane obnove in zaradi neprimernosti vznemirjati življenja v gozdnem rezervatu Galke.

Lep pozdrav.

Pripravil:
Dušan Debenak, univ.dipl.inž.gozd.,
vodja Krajevne enote Rogaška Slatina


Aleksander Ratajc univ.dipl.inž.gozd.,
vodja OE Celje



Poslano:

- Občina Rogaška Slatina, Oddelek za splošne in kadrovske zadeve, Izletniška ulica 2, 3250 Rogaška Slatina – po navadni pošti
- KE Rogaška Slatina – po e-pošti